

Kinszki Imre, Bach Katalin És És Kinszki Árminné

Apám anyja, nagymamám Kinszki Paula (szül. Schiller). Apámmal és lányával Katóval látható a képen. Ez a kép nagyapám Ármin halála után készült. Szeretem nagyon ezt a képet, csodálom nagyanyám eleganciáját.

Sokat nem tudok nagypapámról, nagyon korán meghalt.

Ármin mint fiatalabb fiú, gondolom, járt kereskedelmi akadémiára [lásd: kereskedelmi iskolák]. Szerintem nem Budapesten tanult, csak feljött ide állásba, az Anker biztosítónál dolgozott. A nagypapa művelt ember volt. Sportember is volt, korcsolyázott, arra emlékszem, hogy volt korcsolyabérlete is. Ármin dolgozott a biztosítónál, a nagymama, Paula pedig otthon volt. Az Ilka utcában egy nagyon szép háromemeletes bérvillaiba költöztek, ezt a villát Baumhorn Lipót építette. Gondolom, egy emeletet vettek ki. Aztán jött a két gyerek, nagy korkülönbséggel. Apám, Imre 1901-ben született, a Kató néni, aki most is él még Párizsban és kilencvennégy éves, 1907-ben.

Az apukám eléggé kis vékony gyerek volt, és úgy gondolták, hogy ne járjon iskolába. Volt a Frida néni [anyja testvére], aki otthon tanította, és az apám az ő segítségével kettésével letette az elemi iskolából a vizsgákat, és kilencéves korában már elvégezte mind a négy elemi. Nagyon kis okos gyerek volt. És akkor a papa mondta, hogy tovább a gimnáziumba. Legjobb iskola a piaristák, tehát elvitte a piaristákhoz és beíratta. Boldogan hazajött a nagypapa a kis Imikével, akit imádott, leült, leborult az asztalra, és már meg is volt halva. Ilyen hirtelen volt a halála. Soha nem volt semmi baja. Ez 1910-ben volt. Olyan fiatal volt még a nagyapám, hogy nem volt nyugdíj. Gondolom, hogy a munkahelye egy ideig valamit adott az özvegyének, utána pedig odavették őt, hogy dolgozzon ebben a biztosítóban. Az Ilka utcát nem bírták fönntartani, és elmentek a nagyszülőkhöz [a Paula nagymama szüleihez] a Tüköry utcába. Ők bent laktak a szerkesztőség épületében, tehát ez szolgálati lakásszerű volt. Paulának soha nem lett többet önálló lakása. Panziókban, később pedig barátoknál egy kis szobában éldegélt. Apám meg a Kató néni minden hónapban adtak neki valami

kis pénzt. A dédnagymama akkor, azt hiszem, a Jóskával [fia] élt már együtt egy kisebb lakásban.

I wasn't very close to this grandmother. She grew old and tired of life at an early age. I always remember her like this. As far back as I can remember, she was always grumpy and quarrelsome. She never helped Mum - she always spent a week in the summer with us in Zuglo as a summer holiday. Because it was kind of like being in the countryside there. She took a taxi from the tram to our flat, Gabor and I kept laughing at this. And she only ate veal. Mum sent me or went to the butcher herself every day to get her a veal steak. We never had this normally, it was far too expensive. And she had to prepare everything in separate dishes for her. Mum always dreaded her visits. Grandmother inspected everything, she checked everything. Mum who wasn't a nervous woman, had her nerves on edge when she was coming. She wrote in her calendar that Kiki was coming, and although I don't remember us ever quarreling in the family, but we knew that Kiki was coming - and everybody was busy with their own stuff, Dad, too, and there was a big mess in the flat - Mum kept shouting at us, 'put everything in order because she is coming and she will tell me off again', and we had a big quarrel. Dad said, 'we are just living normally, so why do you have to make such a fuss. My mother is coming, so what!' Gabi can continue studying, I am putting my photos in order, Juci is playing.' Mum replied, 'yes, but only until she gets here and you should also put everything in order'. And when she arrived, Mum could hardly wait for her to leave again and she was afraid that Grandmother may stay longer, and she wrote it in the calendar - there was a big wall calendar in the kitchen - that Kiki was leaving on this or that day. And my grandmother went into the kitchen, looked at the calendar and when that day arrived, she really said 'I have to go', and she called a taxi and left. Mum really hated it when she was staying with us.